

Міністерство освіти і науки України

Університет митної справи та фінансів

Рада молодих вчених

Університету митної справи та фінансів

**«ЦИФРОВЕ СУСПІЛЬСТВО:
УПРАВЛІННЯ, ФІНАНСИ ТА СОЦІУМ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

Том 2

28 квітня 2023 р.

Дніпро

**Міністерство освіти і науки України
Університет митної справи та фінансів
Рада молодих вчених
Університету митної справи та фінансів**

**«ЦИФРОВЕ СУСПІЛЬСТВО:
УПРАВЛІННЯ, ФІНАНСИ ТА СОЦІУМ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

Том 2

28 квітня 2023 р.

Дніпро

УДК 314/316:004:005:336

Організатори конференції: Міністерство освіти і науки України,
Університет митної справи та фінансів,
Рада молодих вчених
Університету митної справи та фінансів

Склад редакційної групи: Бочаров Д. О., Приймаченко Д. В.,
Ченцов В. В., Архірейська Н. В., Губа О. І.,
Борисенко О. П., Дерев'янка Т. П.,
Кодацька Н. О., Луценко І. М.,
Маляр Д. В., Марценюк О. О.,
Панфілова Г. Б., Фесенко В. В.

Цифрове суспільство: управління, фінанси та соціум: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Дніпро : Університет митної справи та фінансів, 2023. – Том 2. – 261 с.

ISBN 978-966-328-202-2

Матеріали науково-практичної конференції, які включені до збірника, присвячені актуальним проблемам упровадження та розвитку цифрових технологій у сфері фінансів, обліку, аудиту та оподаткування; трансформаційним процесам і новітнім технологіям у менеджменті та публічному управлінні; особливостям суспільного життя в умовах війни та повоєнного відновлення з урахуванням інформаційно-комунікативних, соціально-психологічних й оздоровчо-рекреаційних аспектів.

Збірник матеріалів може становити інтерес для науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також фахівців у галузі економіки, права, управління та фінансів.

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ДРУКУЮТЬСЯ МЕТОДОМ ПРЯМОГО
ВІДТВОРЕННЯ ТЕКСТУ, ПОДАНОГО АВТОРАМИ,
ЯКІ НЕСУТЬ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
ЗА ЙОГО ФОРМУ І ЗМІСТ**

ISBN 978-966-328-202-2

© Колектив авторів, 2023

© Університет митної справи та фінансів, 2023

ЗМІСТ

Секція 3. Трансформація менеджменту в умовах діджиталізації	
Kolodii I. V. Use of various methods of effective time management	9
Kotsenko O., Єдинак В. Ю. Аналіз міжнародної конкурентоспроможності компанії	11
Oleksiienko R., Kvinikadze G. Regarding the issue of strategic management of innovative development in the conditions of global digitalization	13
Багро К. В., Коляда С. П. Трансформація менеджменту HR технологій в умовах діджиталізації	15
Богашко О. Л. Новітні технології бізнесу в епоху цифровізації ...	17
Будник Л. А., Тигач Г. Г. Вплив цифровізації на економічну безпеку підприємства	19
Варава Л. М., Варава А. А. Вплив діджиталізації на розвиток корпоративних логістичних систем	21
Васильченко О. О., Литовченко І. В. Особливості трансформації ризик-менеджменту в умовах діджиталізації	23
Венгерська Н. С., Ворона Р. А. Роль інтернету речей в управлінні розумним сільським господарством	25
Гнатишин Л. Б., Прокопишин О. С., Дранус Л. С. Логістична діяльність аграрних підприємств в умовах цифровізації: управлінський аспект	27
Голяченко М. І., Дрейс Ю. О. Інформаційна система технології навігації та контролю завантаженості паркувальних майданчиків....	29
Гордєєва І. О. Аналіз нововведень Закону України «Про авторське право і суміжні права» № 2811-IX від 01.12.2022 р.	31
Дробот С. В., Вишнікіна О. В. Трансформація менеджменту в готельно-ресторанному бізнесі в умовах пандемії	33
Євтушенко О. А. Діджиталізація в розвитку персоналу	35
Живко З. Б., Живко О. В. Вимоги до керівника торгової організації	37
Задорожня В. Р., Маляр Д. В. Цифровізація трудових відносин в Україні	39
Зіненко А. О., Ковтун Н. С. Використання штучного інтелекту в плануванні бізнес-проектів: переваги та недоліки	41
Івашина О. Ф., Івашина С. Ю. Цифрове суспільство. Що далі ...?	43
Карабаза В. О. Роль лідерства у впровадженні цифрових інновацій в менеджменті	46
Кахович Ю. О., Кахович О. О. Операційний менеджмент підприємств в умовах цифровізації економіки	48
Ковальчук Н. В. Особливості діджитал-комунікацій в маркетингу	50

Королук Т. О., Бандура Д. Д. Вплив глобальних трендів цифровізації на розвиток бізнесу в Україні	52
Костира Є., Єдинак В. Ю. Діджиталізація в управлінні персоналом: переваги та недоліки	54
Кудрейко І. О., Єдинак В. Ю. Трансформування менеджменту в умовах діджиталізації	56
Лебідєва Д. Менеджмент в епоху цифрової трансформації: виклики та можливості	58
Лугова Є. І., Коляда С. П. Трансформація HR-менеджменту в умовах діджиталізації	60
Маляр Д. В. Хмарні обчислення як сучасна форма прояву цифровізації: переваги та недоліки	61
Маслова М. Г., Вишнікіна О. В. Вплив інформаційних технологій на сучасну індустрію гостинності	63
Меленчук Л. І. Особливості менеджменту ІТ-проектів в умовах діджиталізації	65
Мендела І. Я., Румянцева І. Б. Переваги аутсорсингу в ресторанному бізнесі	67
Михайлов Д. С. Організаційно-правові засади впровадження менеджменту якості в органах місцевого самоврядування в умовах діджиталізації	69
Мітюшкін Б. С., Кочетков В. М. Використання аналітики великих даних у менеджменті	71
Мороз А. А., Зікій Н. Л. Менеджмент готельно-ресторанного бізнесу в умовах діджиталізації	73
Осецький В. Л., Осецька Д. В., Куліш В. А. Роль цифрових платформ у становленні економіки спільного користування України в період її післявоєнного відновлення	75
Петруня Ю. Є., Петруня В. Ю. Вплив цифровізації на ринкове середовище та управління	77
Петько С. М. Вплив технології 5G на формування цифрової економіки в Республіці Корея. Досвід для України в умовах війни ...	80
Пилипенко Ю. І., Литовка В. А. Корпоративні цінності підприємств металургійної смарт-промисловості	83
Пікалова В. В., Коляда С. П. Цифрова трансформація бізнесу: впровадження стратегічних змін в організаційну культуру	85
Пікалова В. В., Маляр Д. В. Стратегічне управління змінами в організації в контексті діджиталізації	87
Пірковець Є. М. Упровадження діджиталізації на підприємствах малого та середнього бізнесу	89
Плахотник М. С. Дистанційний розвиток персоналу організації. Досвід використання сучасних платформ та коучинг-підхід	91
Помаза-Пономаренко А. Л. Розвиток публічного менеджменту щодо відновлення лісів України	93

Разгонов С. А., Фірсов О. Д. Зміни в менеджменті університету під час діджиталізації	95
Соловійова О. М. Інформаційно-комунікаційні технології в менеджменті	97
Субботіна В. Д., Борисова С. Є. Сучасні реалії менеджменту в умовах діджиталізації економіки	99
Тульчинська А. І. Організаційна поведінка в управлінні персоналом в умовах діджиталізації: виклики та можливості	101
Удадесс М. А., Іжевський П. Г. Роль держави в забезпеченні інноваційних процесів	103
Федосєєва Н. В., Коляда С. П. Лідер у культурній індустрії та філантроп, який змінює світ	105
Чуйко М. М., Дронова Д. С. Вплив сучасних технологій на логістичний менеджмент	107
Шевченко А. О., Вишнікіна О. В. Розвиток менеджменту в сучасних умовах діджиталізації на прикладі готельно-ресторанного бізнесу	109
Шерстюк Р. П., Неділенько В. Б. Цифровізація виробничо-економічних процесів підприємств як фактор економічного розвитку	111
Щитов Д. М., Мормуль М. Ф., Олійник Є. І. Інноваційні стратегії у розвитку ринку високотехнологічних послуг національних економік	113
Янчевський В. Р. Instagram Stories як один з інструментів діджиталізації менеджменту	115
Янчик І. В., Мойсак Ю. В., Живко З. Б. Матеріально-технічне забезпечення в умовах діджиталізації економіки	118
Мендела І. Я., Мендела Є. М. Використання штучного інтелекту в ресторанному бізнесі	120

Секція 4. Новітні технології публічного управління в епоху цифровізації

Perkhach O. Development of digital innovation in circular economy	122
Авдєєва А. В. «Дерево цілей» державної політики щодо захисту прав дітей в умовах децентралізації влади в Україні	124
Базанова А. Д., Марценюк О. О. Електронне врядування як сучасна форма взаємодії влади та суспільства	126
Бизов С. С. Упровадження демократичних цінностей крізь призму зовнішньополітичних рішень держав – членів ЄС в умовах російсько-української війни	128
Бойко Б. О., Бєлозерцев В. С. Машинне навчання як інструмент оптимізації бізнесу	131
Борисенко О. П. Стратегічні перспективи України в контексті розвитку цифрової економіки	132

Вергун М. А. Забезпечення формування та реалізації соціальної безпеки в умовах воєнного часу	135
Владика Ю. П., Стрілецька В. О. Аналіз тенденції цифрової трансформації державного управління та адміністрування в Україні	137
Власова Н. С. Генеза та сутність публічно-приватного партнерства в сучасному публічному управлінні	139
Гайдаржийський В. М., Критенко О. О. Роль новітніх технологій у підвищенні ефективності публічного управління в умовах цифрової трансформації	142
Гаркуша Ю. О. Регулювання та оверсайт платіжних систем в Україні	144
Гарнага І. В., Борисенко О. П. Цифрові технології та дані у післявоєнному відновленні України	146
Гиренко Л. А. Новітні технології публічного управління в епоху цифровізації: досвід Дніпропетровської області	148
Голобородько Т. В. Стратегічні технології для сфери публічного управління та адміністрування	151
Грувман І. І., Ушакова А. С. Цифровізація митного контролю в контексті забезпечення економічної безпеки України	153
Гусєва В. О., Квеляшвілі І. М. Особливості процесу цифровізації публічного управління з урахуванням зарубіжного досвіду	155
Гучок С., Ковальов В. Г. Механізми сприяння професійній адаптації молодих фахівців	157
Дубинін Я. Ю. Концептуальні підходи до розробки демографічної політики України в умовах цифрової трансформації	159
Емран Р. Д. Електронні сервіси взаємодії держави та громадян	161
Завадська І. К. Громадський моніторинг і контроль як функціональні напрями реагування на позасистемні фактори	163
Завгородня Ю. В. Політика держави щодо цифрової комунікації суспільства	165
Івашова Л. М., Івашов М. Ф. Цифровізація як ключова вимога ребрендингу митниці у напрямі протидії корупції та тіньовій економіці	167
Івчук С. Р. Цифровізація у фінансовій сфері, застосування криптовалюти і кібербезпека	171
Каблука М. В., Борисенко О. П. Цифрова трансформація в органах державної влади та місцевого самоврядування	173
Калініна В. С. Удосконалення міжбюджетних відносин в Україні	176
Карпеко Н. М. Трансформація публічного управління в умовах цифровізації суспільства	178

Квеляшвілі І. М. Напрями цифрової трансформації в митній сфері	180
Конченко О. В., Ковальов В. Г. Електронні послуги для внутрішньо переміщених осіб України	182
Кравченко А. О. Соціальні права людини в умовах цифровізації суспільства	185
Корчемаха І. Ю. Цифрова трансформація у сфері нематеріальної культурної спадщини	187
Косинська М. Д., Тищенко В. Ф. Організаційно-правове забезпечення митного контролю	189
Коцюба К. М. Перспективи сервісизації взаємодії держави і громадян із застосуванням новітніх цифрових технологій	190
Куратович С. В., Борисенко О. П. Електронне врядування як напрям реформування публічного управління	195
Линдюк С. Д. Вплив процесів цифровізації на соціальну безпеку	197
Литовченко Є. П. Основні тенденції діджиталізації державного управління будівельної сфери	200
Малиновський В. Я. Цифровізаційна візія публічного управління в Україні	202
Малиш Ю. О. Удосконалення публічного управління за допомогою системи електронного врядування	205
Матвєєва О. Ю. Урахування гендерних аспектів публічного управління суспільним розвитком в умовах російської війни в Україні	207
Мельник В. І. Сучасні проблеми застосування новітніх технологій у діяльності органів місцевого самоврядування	209
Міщук Є. В. Організація діяльності посадових осіб державних підприємств в умовах тотальної цифровізації	211
Міщук Є. В., Колосовський Д. В. Особливості використання цифрових інструментів у депутатській діяльності	213
Михайлюта В. В. Розвиток цифрової медицини в Україні: ключові аспекти	215
Петькун С. М. Основні засади цифровізації Європи до 2030 р.	217
Пінчук А. В., Критенко О. О. Цифровізація митної справи: сучасний стан і перспективи розвитку	219
Попова А. О. Сучасні проблеми формування кадрової політики в органах публічної влади	221
Пушак Я. Я., Трушкіна Н. В. Публічне управління розвитком критичної інфраструктури у контексті інформаційної безпеки держави	223
Разумей Г. Ю., Черненко В. С. Управління талантами як напрям мотивації публічних службовців в Україні	225
Рудик А. О., Белозерцев В. С. NFC-технологія та перспективи її розвитку	227

Старушенко Г. А. Цифрова модель оцінки рейтингу закладів вищої освіти України за показниками бази даних SCOPUS	229
Стороженко Л. Г. Вектори впливу соціальних мереж на формування нетократичного публічного управління	232
Тараніченко І. І. Комунікаційні процеси в публічному управлінні	234
Трайдук А. С., Критенко О. О. Цифрова трансформація медичної сфери України	238
Хожило І. І. Розвиток публічного управління електронною системою охорони здоров'я в Україні	240
Чорич О. О., Критенко О. О. Цифрова трансформація культурної сфери України: сучасний стан і перспективи	242
Чумак Я. С. Система мотивації праці в «PUMA SE» та її вплив на ефективність діяльності компанії	244
Шамрай М. С., Гришина В. В. Корупція як основна проблема українського суспільства	246
Шевченко Н. І., Дурас Л. О. Цифровізація у податкових процедурах	249
Шепілова Є. А. Напрями розвитку цифровізації в публічному управлінні в Україні	251
Шкарбун К. А. Удосконалення діяльності державних службовців в органах влади	253
Шумська Г. М. Розвиток публічного адміністрування для забезпечення ефективного територіального управління в Україні на засадах цифровізації	256
Ясиньова Ю. О. Організація роботи органів влади в дистанційному режимі	259

Список використаних джерел:

1. Харенко В. В., Толстанов О. К. Основні засади електронного врядування. *Інвестиції: практика та досвід*. 2022. № 5–6. С. 51–56.
2. Гавкалова, Н. Л., Єрьомка, Д. В. Електронне урядування в системі взаємодії органів місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства. URL: <http://surl.li/gfslj> (дата звернення: 08.04.2022).

Бизов С. С., аспірант

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

УПРОВАДЖЕННЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ КРІЗЬ ПРИЗМУ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ РІШЕНЬ ДЕРЖАВ – ЧЛЕНІВ ЄС В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Ідеали демократії – загальновизнані. Вони є однією з основних цінностей міжнародних інтеграційних утворень, а саме: Організації Об'єднаних Націй, Європейського Союзу та ін. Експерти цих організацій слушно зауважують, що демократія створює сприятливі умови для захисту й ефективної реалізації прав людини. Як відомо, її цінності знайшли відображення у Загальній декларації прав людини та отримали подальший розвиток у Міжнародному пакті про громадянські та політичні права, де закріплено зведення політичних прав та громадянських свобод, що становлять основу справжньої демократії.

Поняття демократії бере свій початок з античності, воно еволюціонувало історично і з розвитком людства постійно змінюється, набуває нових рис та вимірів. Демократія як засіб соціального управління довела свою ефективність на теренах, насамперед, західноєвропейських країн. Однак хвиля демократизації досягла піку наприкінці ХХ століття, а в перші десятиліття ХХІ століття настала «демократична рецесія». Приблизно кожна п'ята країна з нових демократій повернулася до авторитаризму, або, принаймні, її демократичні інститути зазнали значної трансформації. Так, Freedom House зазначає, що з 2005 року рівень демократії по всьому світу почав стабільно знижуватися, чого не спостерігалось з моменту, коли організація розпочала свої виміри у 1973 році [1].

Суспільно-політична практика останніх десятиліть дає підстави стверджувати про більш менш успішне поширення принципів демократичного розвитку в відчутно ширших географічних межах. Так, засновані на рубежі 1990-х років трансформаційні зрушення у країнах Східної Європи стали своєрідним тріумфом демократії на континентальному просторі, де досить потужно стали утверджуватись європейські демократичні цінності. Зараз із усіх країн ЄС лише в Угорщині (вперше з 1990 року) Freedom House наголошує на початкових проблемах з

реалізацією демократичних свобод. Проте, навіть у цій країні індекс свободи та демократії становить 70 пунктів зі 100 можливих, тоді як Україна має лише 60 [там само].

Загалом країни Європи все ж таки можна вважати «колискою демократії». Підтримка демократії є найбільшою у Норвегії, Ісландії, Данії та Греції. За даними програми European Values Study в колишніх радянських державах лише кожна п'ята людина вважає, що демократична система її країни є задовільною. Таке ставлення до демократії у країнах Східної Європи можна пояснити таким. По-перше, деякі постсоціалістичні демократії за західними стандартами мають недостатньо розвинуті засоби масової інформації, що контролюються державою або олігархами. По-друге, у Східній Європі демократія ще дуже молода. Установлення довіри до демократичної держави – це процес, який триває багато років [3]. По-третє, під час комуністичного режиму демократія давала химерну надію більшості населення, але всі вершки режиму діставалися його меншості. Не розуміючи справжньої природи та можливостей демократії, люди думали, що демократичне суспільство миттєво вирішить їхні проблеми, і не брали до уваги тривалий перехідний період, включаючи протидію антидемократичних сил, несумлінну боротьбу за владу, популізм, соціальні заворушення тощо. Подібне інфантильне ставлення до демократії спостерігається зараз і в Україні, адже багато українців не відчують своєї відповідальності за зміни в державі, а лише потребують цих змін від влади.

Демократія, поряд із повагою до фундаментальних прав людини та верховенством права, є одним із трьох основних факторів, які становлять підґрунтя ЄС. У статті 2 Договору про Європейський Союз (далі – ДЄС) зафіксовано, що ЄС заснований на принципах свободи та демократії, повазі до прав людини та основних свобод, а також верховенства права; ці принципи спільно поділяють усі держави-члени [2]. Демократія є одним із фундаментальних принципів ЄС. Усі держави-члени мають право голосу, а члени Європейського Парламенту обираються шляхом прямого публічного голосування. Діяльність ЄС регулюється такими трьома демократичними принципами:

Рівність – відповідно до ст. 9 ДЄС у всіх своїх діях ЄС дотримується принципу рівності своїх громадян, які отримують однакову увагу від установ, органів, служб та агенцій Союзу.

Представництво – функціонування ЄС ґрунтується на принципі представницької демократії (ст. 10 ДЄС). Члени Європейського Парламенту обираються шляхом прямого публічного голосування. Вони представляють громадян держав-членів. Вибори проводяться кожні п'ять років. Європейський парламент разом із Радою міністрів приймає юридично обов'язкові акти ЄС – регламенти, директиви, рішення. Парламент також затверджує бюджет Союзу разом із Радою. Усі міжнародні угоди також

ратифікуються Європейським Парламентом. Лісабонський договір наголошує на ролі національних парламентів. Тепер вони можуть брати активнішу участь у роботі ЄС. Заходи ЄС вживаються лише в тому випадку, якщо вони є більш ефективними, ніж національні заходи для досягнення відповідних цілей. Національний парламент може взяти участь у вжитті заходів на рівні ЄС та має право отримувати інформацію про рішення, ухвалені представниками держав-членів у Раді міністрів.

Участь – громадяни ЄС мають право брати участь у прийнятті рішень ЄС та отримувати інформацію про всі дії Союзу. Так, Європейська Комісія проводить широкі консультації із заінтересованими сторонами, щоб забезпечити узгодженість та прозорість діяльності Союзу. Щонайменше один мільйон громадян, які є громадянами значної кількості держав-членів, можуть запропонувати Європейській Комісії в межах її повноважень висунути будь-яку належну пропозицію з питань, щодо яких, на їхню думку, потрібно ухвалити правовий акт Союзу на виконання договорів (стаття 11 ДЄС) [там само].

Україна конституційно закріпила, що вектором її функціонування та розвитку є її європейська інтеграція, тобто вступ до ЄС. Відтак, для нашої держави є важливим упровадження загально європейських демократичних цінностей (рівності, представництва й участі). Певною мірою ці демократичні цінності впроваджуються на вітчизняних теренах у межах принципу публічності. Проте не належним чином, тому в Україні поширеною є практика існування тіньової економіки, виявів рейдерства та корупції тощо.

Отже, сьогодні вимагають уваги шляхи унеможливлення вияву зазначених негативних явищ, що можливо за допомогою прийнятих зовнішньополітичних рішень. Серед них вагомими є ті, що стосуються, з одного боку, діяльності ЄС (наприклад, Договір про ЄС або Маастрицький договір). А з другого боку, політичних рішень щодо євроінтеграційних прагнень України. На цій підставі вважаємо, що подальші наукові розвідки мають бути присвячені дослідженню механізму реалізації таких прагнень крізь призму формування патріотичної свідомості молоді.

Список використаних джерел:

1. Демократия как ценность права ЕС. URL: https://elearning.sumdu.edu.ua/free_content/lectured:44f057562cea3c3f40708d2b616c803bcad4b4c6/20211017133338/2663686/index.html
2. Договір про функціонування Європейського Союзу. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
3. Правосуд О.Є., Шевченко С.О. Аналіз рівня довіри населення до органів публічної влади як підґрунтя національної безпеки в Україні // Наукові перспективи. Серія: Державне управління. 2022. № 8 (26) 2. С. 57–68.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**«ЦИФРОВЕ СУСПІЛЬСТВО:
УПРАВЛІННЯ, ФІНАНСИ ТА СОЦІУМ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

Том 2

28 квітня 2023 р.

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками. Усі матеріали подаються в авторській редакції. За точність викладених фактів відповідальність покладається на авторів.

**Підписано до друку 11.05.2023. Формат 60×84 1/16. Папір офсетний.
Ум. друк. арк. 16,19. Облік.-вид. арк. 14,39. Тираж 100 прим.
Замовлення № 115.**

**Дніпро: Університет митної справи та фінансів
(свідоцтво про видавничу діяльність ДК № 6198 від 24.05.2018 р.).
49000, м. Дніпро, вул. Володимира Вернадського, 2/4**